

BEFORE THE BRIGHT DAY

Títol original: *Nan fang shi guang* **Direcció i guió:** Shih-Han Tsao **País:** Taiwan **Durada:** 114 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, adolescència **Interpretació:** Hsuan-Li Chen, Kang Ren Wu, May Suen **Música:** Summer Lei **Fotografia:** Chan Chen-Chih **Distribuïdora:** Maboroshi Films Team

Versió original en mandarí i minnan, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En Chou, un adolescent sensible que anhela ser independent, s'enfronta a dificultats quan la crisi de l'Estret de Taiwan del 1996 colpeja l'economia de la família i empitjora les tensions a casa. Treballa en secret en una sala de billar, on estableix un vincle amb en Button, el líder d'una colla, però s'enfronta a contratemps com l'allistament d'en Button i els conflictes amb els companys. Quan el seu pare el descobreix, la seva relació empitjora. A l'escola, la noia que li agrada, la Min, se'n va per por a la guerra i la pressió d'un professor accentua la seva incertesa. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Iconografies per al futur

La segona jornada de la secció New directors [Sant Sebastià 2025] va arrencar amb *Before the bright day* (2025), el segon llargmetratge del cineasta **Tsao Shih-Han**, que s'aproxima a una família taiwanesa en el context de les primeres eleccions completament democràtiques celebrades al país el 1996. A través d'una posada en escena construïda a partir de llargs plans generals seguim en Chou, un adolescent que passa certes dificultats en els seus estudis i comença a relacionar-se amb una colla de motards. Al llarg del seu metratge, la pel·lícula apel·la a un imaginari molt proper al cinema d'**Edward Yang**, retratant aquest *zeitgeist* d'un país en plena incertesa social, política i econòmica que emergia amb tanta claredat en obres com *A Taipei story* (1985). Així, l'assentament d'un occidentalisme nord-americà que renegava de les arrels autòctones (la samarreta dels Yankees que porta el jove) s'entremescla amb la importació d'una cultura japonesa urbana encarnada en el líder del grup de motards (que llueix una flamant Honda) i el germà petit d'en Chou (obsessionat amb el manga), alhora que l'amenaça d'una invasió xinesa s'entreu en un horitzó en què també treu el cap la promesa d'un govern de lliure elecció popular. És precisament aquest estimulant escenari social i el gresol cultural dels anys 90 al país el que permet a Shih-Han desenvolupar pacientment els conflictes intergeneracionals que vertebrèn la pel·lícula, atenent amb especial interès a la relació d'en Chou amb el seu pare, accionista en un projecte arquitectònic (novament aquí el cineasta evoca Yang i la seva capacitat per prendre el pols d'una societat des de la seva arquitectura) que penja d'un fil a causa de la possibilitat d'un conflicte bèl·lic. S'obre així un ampli ventall de temes -que inclou el servei militar i el destí dels joves, les decisions preventives d'enviar els fills a estudiar als Estats Units o les maniobres financeres desesperades- que graviten al voltant de la idea de futur i que rimen indiscutiblement amb l'actualitat de la tensió política entre la Xina i Taiwan.

En la seva altra adscripció, en aquest cas als codis del *coming of age*, *Before the bright day* trenca la seva cuidada i aparentment fèrria posada en escena en tres moments puntuals (per tall a un primer pla d'un personatge) de forma certament arbitrària, un gest que fa perdre força a una planificació molt mesurada per oferir un últim (i ja tradicional) enquadrament tancat sobre el rostre del protagonista en els darrers minuts de la pel·lícula. No obstant això, i malgrat ser en massa moments deutora d'un conglomerat temàtic i una iconografia alienes de les que no aconsegueix alliberar-se del tot, la proposta de Shih-Han demostra una profunda humanitat amb els personatges que retrata, manifestada en dos moments principals: l'escena de comiat amb la noia que li agrada i que no tornarà, i la seqüència completa de reconciliació amb el pare en què en Chou el segueix caminant a casa sense que ni tan sols arribin a mirar-se. Finalment, l'amplitud de pla utilitzada aconsegueix construir aquest espai necessari que permet als actors moure's amb llibertat i possibilita al cineasta situar diverses accions simultànies en diferents termes, subordinant els protagonistes a una relació ineludible amb un entorn tan canviant com ells. En una secció en les primeres propostes de la qual ha aparegut una instrumentalització generalitzada de la identitat dels personatges -*Värn* (John Skoog, 2025) i la marginalitat de **Karl-Göran Persson**, o *Bad Apples* (Jonatan Etzler, 2025) i *As we breathe* (Şeyhmus Altun, 2025) i la seva visió sobre la infància-, *Before the bright day* s'erigeix com un relat solent que mira amb compassió i tendresa una família que avança cap a un inexorable futur ple d'incerteses.

Colectivo Termita – revistamutaciones.com